

E 2/2016

Tekijät:

Lena Asplund (M), Mikko
Kärnä (kesk.) ja Ruth Mari
Grung (A)

Vastaanottajat:

Pohjoismaiden hallitukset

Dnro 16-00038-1

Pohjoismaiden hallituksille

Kirjallinen kysymys yhteisistä säännöistä dieselin ja meridieselin leimahduspisteelle

Pohjoismaiden merenkulkuala on suhteellisen suuri, ja pohjoismaiset varustamot omistavat noin 20 % koko maailman meriliikenteen aluksista. Tämän vuoksi Pohjoismailla on erityinen vastuu pyrkiä toimimaan edelläkävijöinä energiatehokkaan meriliikenteen kehittämisessä ja hiilidioksidipäästöjen vähentämisessä. Vaihtoehtona meriliikenteen pääasialliselle polttoaineelle eli raskasöljylle olisi mahdollista siirtyä meridieseliin, jonka rikkipitoisuus vastaa uusia rikkipäästövaatimuksia. Meridieselin saatavuus on rajallisempi verrattuna tavalliseen tieliikenteessä käytettävään dieselöljyyn. Meridieselin kysynnän kasvu rikkidirektiivin seurauksena saattaa nostaa meridieselin hintaa huomattavasti. Tämä heikentää meriliikenteen kilpailuasemaa.

Nämä kaksi dieselyyppiä eroavat siten, että leimahduspistettä koskevat säännöt ovat erilaiset; tavallisen dieselin leimahduspiste on 52 celsiusastetta ja meridieselin 60. Pohjoismaiden neuvoston energiaryhmän tähän mennessä saaman tiedon pohjalta ei ole tieteellisiä perusteita asettaa eri vaatimuksia meridieselille ja tavalliselle tieliikenteen dieselille. Tuotettava dieselistä suurin osa on tavallista tieliikenteen dieseliä. Jos tavallinen diesel voisi korvata meridieselin, meriliikenteen aiheuttama kysynnän kasvu vaikuttaisi vähemmän hintoihin.

Edellä esitetyn nojalla esitetään seuraavat kysymykset:

- Ovatko Pohjoismaat tutkineet, voidaanko meridieselin ja tavallisen dieselin säännöt yhtenäistää leimahduspisteen osalta siten, etteivät meriliikenteen paloturvallisuusriskit nouse? Ovatko hallitukset aikeissa tehdä tällaista ehdotusta tai tukea ehdotusta Kansainvälisessä merenkulkujärjestössä (IMO)?

22. tammikuuta 2016

Lena Asplund (M)
Mikko Kärnä (kesk.)
Ruth Mari Grung (A)